

Членам постійної комісії Київської міської ради
з питань житлово-комунального господарства
та паливно-енергетичного комплексу
Автора петиції №4636 про створення мережі
Громадських вбиралень у м. Києві
Щелкунова С.С.

Відкритий лист

Шановні представники комісії, як автор Петиції, яка отримала підтримку понад 10 тисяч киян, я вітаю ваше позитивне рішення щодо прийняття в роботу петиції про громадські вбиральні. Разом з усіма киянами покладаю великі сподівання на плідну співпрацю та конструктивний діалог заради сталого розвитку міста Києва.

Протягом кампанії по збору підписів кияни активно долучались до обговорення тексту петиції, надавали свої побажання та зауваження. В цьому листі я спробую донести основні тези, зауваження та пропозиції, які надійшли на адресу петиції з моменту початку збору підписів. Вважаю за доцільне та раціональне розглянути їх на вашому засіданні.

1. Щодо Розпорядження КМДА № 579 від 18.04.2008 року Про вільний доступ громадян до туалетів закладів громадського харчування

Заклади громадського харчування є платниками податків та роботодавцями, тому просте перекладання такого інфраструктурного навантаження на ці об'єкти не є справедливим рішенням. Крім того, на превеликий жаль, більшість закладів не відповідають стандартам доступності, тож це означає що для представників маломобільних груп населення в цілому, та, зокрема, для користувачів візків ці заклади жодним чином не вирішують питання доступу до вбиральні.

Пропозиції, які надійшли в цьому контексті:

- Розглянути можливість надання пільг на комунальні послуги та / чи орендну плату для тих закладів громадського харчування, які адаптують свої вбиральні до потреб всіх громадян та візьмуть на себе зобов'язання надавати послуги безкоштовно.
- Розробити програму поступової адаптації приміщень закладів громадського харчування до стандартів доступності за участі та підтримки міської адміністрації.
- Переглянути умови введення в експлуатацію нових закладів громадського користування з точки зору їх відповідності до стандартів доступності.

2. Ризики пов'язані з реалізацією петиції, на які вказали кияни:

2.1. Крадіжка грошей на етапах розробки, замовлення та встановлення громадських вбиралень. Вважаю, що професійні, прозорі та публічні конкурси на зазначених етапах, а також постійне й детальне інформування громадськості про хід реалізації петиції мають вирішити ці проблеми та мінімізувати корупційні ризики.

2.2. Крадіжка міської землі, яка буде відведена під встановлення вбиралень. Зміна цільового призначення земельних ділянок та передача землі третім особам були згадані дописувачами як результат встановлення вбиралень в контексті підготовки Києва до чемпіонату Євро-2012. Сподіваюсь, що спільно з іншими комісіями

Київської міської ради вдасться не допустити маніпуляцій зі столичною землею та вона залишиться у власності міста.

2.3. Використання бюджетних коштів. Усвідомлюючи, що створення мережі громадських вбиралень є додатковим навантаженням на міський бюджет, поступили пропозиції надати можливість меценатам та соціально відповідальним підприємствам, які фінансують створення муралів, розфарбовування вагонів метро, встановлення суперечливих паркових меблів та інших так званих “подарунків місту” спрямувати їх зусилля та ресурси на розбудову мережі громадських вбиралень, розробивши для цього відповідну програму з повагою до міського середовища.

2.4. Санітарний стан вбиралень. Розробляючи проект громадської вбиральні необхідно передбачити автоматичні системи дезінфекції приміщення та можливість користувачів оцінити стан вбиральні, проконтролювати процес приведення санітарного стану приміщення до належного.

2.5. Виведення вбиралень з експлуатації. Практика вбиралень, встановлених в контексті підготовки до європейського футбольного чемпіонату 2012 року, доводить, що наявність вбиральні не означає можливість нею скористатися. Тому створення ефективної системи моніторингу якості надання послуг вбиральнями та можливість користувачів легко повідомляти підприємство-оператора про негаразди має стати частиною програми по реалізації петиції.

2.6. Використання вбиралень як приміщень для прийняття наркотиків, зайняття сексом чи скоєння самогубства. З метою профілактики зазначених практик я вважаю за необхідне розміщення інформаційних матеріалів, кандоматів, номерів телефонів гарячої лінії та мінімізацію можливості скоєння самогубства з точки зору дизайну об'єктів. Перекоаний, що міжнародні та вітчизняні організації, які займаються профілактикою ВІЛ-СНІДУ, самогубств та наркотичної залежності можуть бути зацікавленими у партнерстві в цьому питанні.

3. Доповнення функціоналу вбиралень. Окрім надання доступу до 1 літру якісної питної води, кияни також пропонують обладнати вбиральні сповивальними столиками та автоматами з продажу підгузків та/або вологих серветок та інших засобів гігієни.

Вірю в те, що консолідуючи зусилля, ми зробимо Київ кращим.

23 січня 2017 року

З повагою,
Сергій Щелкунов